

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/459/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203561
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614203561.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: X. A., bytom v B. C., B. XXX/X, o zaplatenie 697,07 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/98/2014-19 zo dňa 04. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 (v ďalšom texte už len „Nariadenie“) vydal bez pojednávania proti odporcovi rozsudok, ktorým ho zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny a príslušenstva. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú odporca vystavil dňa 29.07.2009 na zmenkovú sumu 768,53 Eur, keď odporca sa zároveň zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 03.04.2010. Odporca ako vystaviteľ zmenky doposiaľ nič nezaplatil.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku s poukazom na listinné dôkazy (spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/82/2011, zmenka zo dňa 29.07.2009) a citujúc viaceré ustanovenia Nariadenia, Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (v ďalšom texte už len „Smernica“), zmenkového a šekového zákona (v ďalšom texte už len „zák. č. 191/1950 Sb.“), ako i ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. V prvom rade zdôraznil, že predmetom konania nemôže byť plnenie zo zmenky, takže súd sa jej platnosťou či neplatnosťou nezaoberal. Ak by predmetom konania bolo plnenie zo zmenky, na konanie by bol príslušný Okresný súd Žilina v zmysle § 10 ods. 1, 2 písm. e/ zák. č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky. Krajský súd v Žiline však vo viacerých rozhodnutiach v skutkovo a právne obdobných veciach (napr. vo veci sp. zn. 13NCb/21/2012) uviedol, že na konanie je podľa čl. 4 Nariadenia príslušný Okresný súd Liptovský Mikuláš ako všeobecný súd odporcu, nakoľko ide o cezhraničný spor s nízkou hodnotou. Súd teda vec posudzoval len z hľadiska platnosti zabezpečenia záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenkou a na vec aplikoval spotrebiteľské právo. V súlade s čl. 4 bod 4 Nariadenia vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Navrhovateľ napriek výzve súdu návrh na uplatnenie pohľadávky nedoplnil a neopravil, o tomto procesnom dôsledku bol riadne poučený. Z pripojeného spisu sp. zn. 3Er/82/2011 mal preukázané, že zmenka priložená k návrhu na začatie konania bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. so sídlom v Bratislave, IČO: 35 807 598 (veriteľom) odporcovi (dlžníkovi). Výška úveru bola podľa úverovej zmluvy dohodnutá na 400,00 Eur, výška poplatku na 392,00 Eur, odporca ako dlžník mal celkovo vrátiť vyššie označenému veriteľovi sumu 792,00 Eur. Právna úprava platná v čase vystavenia zmenky (§ 4 ods. 6

zák. č. 258/2001 Z. z.) zakazovala splnenie dlhu od spotrebiteľa zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytovaním úveru. Veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo v súdenom prípade predstavuje 120,00 Eur (30 % istiny z 400,00 Eur poskytnutého úveru). Navrhovateľ si uplatňuje právo na zaplatenie istiny 697,07 Eur a jej príslušenstva, čo znamená pre veriteľa zákaz zmenku prijať a povinnosť kedykoľvek ju na požiadanie vydať dlžníkovi. Táto povinnosť platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Pre neplatnosť dohodnutého zabezpečenia záväzku z dôvodu jeho rozporu so zákonom potom súd nemohol žalobe vyhovieť ani sčasti. V závere odôvodnenia súd zdôraznil, že pri zmenke ako cennom papieri treba striktne rozlišovať neplatnosť zmenky pre nespĺnenie podmienok podľa zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Sb. od neplatnosti dojednaní o vystavení a vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľských právnych vzťahov.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho žiadal zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie. Odvolaním napádal rozsudok okresného súdu z dôvodu, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku, má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v konaní mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a tiež z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podstata rozsiahleho odvolania navrhovateľa spočívala v tvrdení, že požiadavka okresného súdu na doplnenie návrhu bola irelevantná, čo vysvetlil v odpovedi na výzvu súdu. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a pokiaľ okresný súd sa nezaoberal jednotlivými ustanoveniami zák. č. 191/1950 Sb., odignoroval predmet sporu. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že súd bol v tomto konaní oprávnený z úradnej činnosti skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah. Nakoľko súd v tomto smere neuviedol žiadne konkrétne argumenty, je potrebné jeho rozhodnutie považovať za arbitrárne a nepreskúmateľné. Skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom v predmetnom konaní netvrdil, a preto nebol v tomto smere nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd ignoroval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb., z ktorého vyplýva, že odporca nie je vo všeobecnosti oprávnený vznášať kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky. Odporca podľa označeného ustanovenia síce môže vzniesť určité námietky, ale dôkazné bremeno je na ňom. Odporca v prejednávanej veci žiadne námietky nevzniesol, okresný súd nebol legitimovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Okresný súd v rozpore s označeným ustanovením O.s.p. vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (úverovou zmluvou, exekučným spisom), ktoré dokazovanie účastníci sporu nenavrholi. Ak navrhovateľ v konaní predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, súd mal rozhodnúť o jeho nárokoch len z tohto ním predloženého dôkazu. Odporca mohol na základe čl. 5 ods. 3, 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté. Navrhovateľ v súvislosti s právnym posudzovaním zmenky a nárokov z tohto cenného papiera poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp. zn. 25Cdo/1839/2000, podľa ktorého zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Nakoľko zmenkový záväzok je priamy, bezprostredný, nesporný, abstraktný, samostatný a celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky, súd nemôže od navrhovateľa požadovať, aby preukázal vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom. Navrhovateľ poukázal i na § 17 zák. č. 191/1950 Sb. (ktorým sa obsahovo prebral čl. 17 Ženevského dohovoru o jednotnom zmenkovom zákone), ktorý zakotvuje zásadu zmenkového práva v tom smere, že dlžník zo zmenky v zásade nemôže vznášať určité námietky následnému majiteľovi zmenky. Navrhovateľ v závere odvolania citoval pasáže z niektorých rozhodnutí odvolacích súdov (Krajský súd v Prešove, v Banskej Bystrici).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f/ s prihliadnutím na ust. § 212 ods. 3 O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva A). Okresný súd podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva B) vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnil návrh na uplatnenie pohľadávky a uviedol: 1. na základe akých skutkových okolností bola zmenka vystaviteľom vystavená, na základe akého právneho titulu a akých skutkových okolností vznikol odporcovi záväzok 697,07 Eur, ktorý bol zabezpečený vystavenou zmenkou, 2. špecifikujte zmenkovú istinu s uvedením jej položiek, pri každej uviesť výšku, dátum a právny dôvod vzniku, 3. odôvodnite počiatok uplatneného 6 % úroku zo zmenkovej istiny, 4. predložte príslušné listinné dôkazy.

Navrhovateľ v stanovenej lehote reagoval písomnou odpoveďou, v ktorej uviedol, že súdu poskytol dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, jeho nároky vyplývajú z platnej zmenky. Poznamenal, že predmetom konania je výlučne zmenka, na ktorej je uvedená zmenková suma. Zdôraznil, že táto suma nepozostáva zo žiadnych položiek, akékoľvek delenie zmenkovej sumy nemá podklad či oporu v samotnej zmenke. Uplatnenie 6 % úroku zo zmenkovej sumy odôvodnil ust. § 48 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb..

Okresný súd uznesením zo dňa 21.10.2014 oznámil, že dňa 04.11.2014 o 10.30 hod. bude bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.) verejne vyhlásený rozsudok. Zo zápisnice z verejného vyhlásenia rozsudku zo dňa 04.11.2014 vyplýva, že okresný súd v stanovenom čase vyhlásil v predmetnej veci rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Dôvody uviedol v písomnom vyhotovení rozsudku, ich podstata je v tomto uznesení odvolacieho súdu už uvedená.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a s prihliadnutím na jednotlivé ustanovenia Nariadenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebol prvostupňovým súdom pred vydaním napadnutého rozsudku dodržaný procesný postup v zmysle Nariadenia eventuálne vysvetlené, prečo nepovažoval za nutné tento postup dodržať a tiež k záveru o nepreskúmateľnosti dôvodov napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec v merite prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný.

Čo sa týka procesného postupu súdu v Európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, čl. 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ukladá súdu (tribunálu) vyplniť časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručiť odporcovi spôsobom uvedeným v čl. 13 Nariadenia. Odporcovi následne plynie lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov (čl. 5 bod 3 Nariadenia). Až následne môže súd v lehotách stanovených v čl. 7 bod 1 Nariadenia buď vydať rozsudok alebo a) vyžiadať si od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky, b) vykonať dôkazy v súlade s čl. 9, c) predvolať strany na pojednávanie. V prípade, že dotknutá strana nedoručí súdu odpoveď podľa čl. 5 bod 3 alebo 6, súd vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke (čl. 7 bod 3 Nariadenia).

Okresný súd v prejednávanej veci v zmysle ustanovení Nariadenia uvedených v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia zjavne nepostupoval. Zo spisového materiálu možno bez dôvodných pochybností vyvodiť záver, že okresný súd tlačivo C na odpoveď s kópiou tlačiva A (návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky) s podpornými dokumentami nezaslal odporcovi vôbec. Nasvedčuje tomu obsah spisového materiálu, z ktorého vyplýva, že okresný súd po tom, ako mu navrhovateľ oznámil, že nemá v čom návrh na uplatnenie pohľadávky doplňovať, ihneď pristúpil k vydaniu uznesenia o oznámení termínu verejného vyhlásenia rozsudku a jeho zverejnenia na internete. Zo spisového materiálu sa nedá nijako zistiť skutočnosť, že by okresný súd pred vydaním napadnutého rozsudku vyplnil časť I. tlačiva C na odpoveď a toto spolu s kópiou tlačiva A (návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky) s podpornými dokumentami doručil odporcovi spôsobom uvedeným v čl. 13 Nariadenia. Okresný súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku zároveň výstižným a jasným spôsobom nevysvetlil (čo podľa odvolacieho súdu urobiť mal), z akých dôvodov nepovažoval za nutné dodržať procesný postup podľa čl. 5 bod 2 a nasl. Nariadenia.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru o nepreskúmateľnosti i nepresvedčivosti napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec meritórne prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný. Tento svoj záver opätovne konštatoval i v písomnom vyhotovení rozsudku (str. 5), no napriek tomu ďalej už v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo návrh nezamietol z dôvodu jeho nedoplnenia (ktorý postup mu umožňoval čl. 4 bod 4 Nariadenia). Ak okresný súd svoj názor v tomto smere zmenil (t.j. považoval návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky za úplný), mal to potom v odôvodnení rozsudku výstižne uviesť.

Navrhovateľ je tak v dôsledku nepresvedčivého odôvodnenia rozsudku okresného súdu stále v neistote ohľadne skutočnosti, či jeho návrh na uplatnenie pohľadávky je úplný alebo nie.

Odvolačný súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy a zároveň bez toho, aby vec preskúmal meritorne z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa, rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.